

3. Dua/Zikir

Cüveyriye (r. anha) anlatıyor:

Peygamberimiz (sav) bir gün sabah namazını kılmak üzere erkenden yanımdan çıktı. Kuşluk vaktinden sonra geri döndü. Cüveyriye hâlâ oturuyordu. Allah Rasûlü (sa): ‘Hâlâ yanından ayrılırken seni bıraktığım durumda mısın?’ diye sordu. Cüveyriye: Evet deyince, Peygamberimiz (sav) şöyle buyurdu:

‘Andolsun senden (ayrıldıktan) sonra dört kelimeyi üç defa tekrarladım. Eğer bunlar sabahtan beri senin söylediklerinle tartılacak olursa hiç şüphesiz benim söylediklerim seninkilerden ağır basacaktır. (Söylediklerim şunlardır):

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ عَدَدَ خَلْقِهِ وَرِضَا نَفْسِهِ
وَزِينَةَ عَرْشِهِ وَمَدَادَ كَلِمَاتِهِ

“Yarattıklarının sayısınca, zatını hoşnut edecek kadar, arşının ağırlığınca ve kelimeleri sayısınca yüce Allah’ı hamd ile tesbih ederim.”

Buhârî, Deavât 7, 15, Tevhid 13; Müslim, Zikir, 59.

اللَّهُ